

สารยึดฟันเทียม: การไฟล์แผ่นภายใต้แรงกด

พนารัตน์ ขอดแก้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์
คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สุรินทร์ รุจิวนิช

ทันตแพทย์

คลินิกเอกชน

ปิยวัฒน์ พันธุ์กิศล

รองศาสตราจารย์ ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์
คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชัยรัตน์ วิวัฒน์วรพันธ์

รองศาสตราจารย์ ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์
คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ติดต่อเกี่ยวกับบทความ:

รองศาสตราจารย์ ทันตแพทย์ ดร.ปิยวัฒน์ พันธุ์กิศล
ภาควิชาทันตกรรมประดิษฐ์

คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถ.อังรีดูนังต์ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์: 02-2188533

โทรสาร: 02-2188534

อีเมล: piyawat.p@hotmail.com

บทคัดย่อ

การไฟล์แผ่นภายใต้แรงกดเป็นสมบัติสำคัญของสารยึดฟันเทียม สารยึดที่มีการไฟล์แผ่นได้จะทำให้เกิดเป็นชั้นบาง ๆ ของวัสดุสำหรับยึดฟันเทียมให้ติดอยู่กับแข็งอกร การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมบัติการไฟล์แผ่นของสารยึดฟันเทียมชนิดเจลที่เตรียมขึ้น จำนวน 24 สูตร โดยเปรียบเทียบกับสารยึดฟันเทียมทางการค้าชนิดพอลิเมอร์ 2 ผลิตภัณฑ์ (พอลิเดนท์และฟิตติดเดนท์) การทดสอบกระทำโดยป้ายสารยึดลงบนแผ่นกระดาษจากตัวแสงปิดทับด้วยแผ่นอะคริลิก-ไส และกดด้วยน้ำหนัก 1 กิโลกรัม บันทึกการไฟล์แผ่นของวัสดุจากด้านใต้โดยใช้กล้องดิจิทัล ณ เวลา 30 วินาที 1, 3 และ 5 นาที คำนวณพื้นที่การไฟล์แผ่นของวัสดุโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ภาพ (Image Pro Plus 4.5) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ($\alpha=0.05$) ผล คือ เจลทุกสูตรที่ศึกษามีการไฟล์แผ่นสูงกว่าพอลิเดนท์อย่างมีนัยสำคัญในทุกช่วงเวลา เมื่อเปรียบเทียบกับฟิตติดเดนท์พบว่าที่เวลา 5 นาที มีเจล จำนวน 6 สูตร ที่มีพื้นที่การไฟล์แผ่นไม่แตกต่างกับฟิตติดเดนท์ คือ เจลกัมทราแกนท์ (GT1, 2 และ 3) เจลคาร์บอพอล (CP3 และ 4) และเจลคาร์บอซิเมทิลเซลลูโลส (C6) นอกจากนั้นมีเจล 2 สูตรที่มีการไฟล์แผ่นที่ต่างกว่าและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับฟิตติดเดนท์ คือ เจลกัมทราแกนท์ (TG4) และเจลคาร์บอพอล (CP5) จากการศึกษานี้จึงสรุปได้ว่าเจลเป็นรูปแบบหนึ่งของการยึดฟันเทียมที่น่าสนใจเนื่องจากมีสมบัติการไฟล์แผ่นที่ดีมาก

บทนำ

สารยึดฟันเทียมเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้มาบานานเกือบร้อยปีโดยได้รับการพัฒนาและปรับปรุงทั้งรูปแบบและสมบัติของผลิตภัณฑ์ตลอดมาจนปัจจุบัน¹ ด้วยวัตถุประสงค์หลักของการใช้สารยึดฟันเทียม คือ เพื่อส่งเสริมการติดอยู่ของฟันเทียมให้เพียงพอต่อการใช้งานในกรณีที่มีความจำเป็น ดังนั้นการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ว่าจะทำในห้องปฏิบัติการหรือทำในช่องปากมนุษย์จึงมักจะมุ่งเน้นไปที่การทดสอบประสิทธิภาพการยึดติด²⁻⁹ ทั้ง ๆ ที่มีสมบัติอีกมากมายที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการทำหน้าที่เป็นสารช่วยยึดติดที่มีประสิทธิภาพและไม่ก่อให้เกิด ปัญหาต่อผู้ใช้ อาทิ เช่น การไหลแพร่ ความหนา การดูดซับน้ำ และการทำความสะอาด เป็นต้น¹⁰ โดยในขณะนี้องค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization: ISO) ได้ดำเนินการปรับปรุงมาตรฐานของสารยึดฟันเทียมให้ครอบคลุม การทดสอบสมบัติต่าง ๆ มากรขึ้น¹¹

สารยึดฟันเทียมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมการยึดติดโดยอาศัยการเพิ่มความหนืดในบริเวณเชื่อมต่อระหว่างเนื้อเยื่อเหนือกับฟันฟันเทียม ผลิตภัณฑ์สารยึดฟันเทียมทั้งรูปแบบผงและเพสท์ที่มีจำหน่ายในท้องตลาดจะดูดซับน้ำและพองตัวอย่างช้า ๆ ทำให้ความหนืดของระบบมีค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยจะมีค่าสูงสุดเมื่อนุภาคของสารพองตัวออกมานานกระทั้งเกิดการสัมผัสกันระหว่างไมเลกุลได้เป็นขั้นโพลิเมอร์ที่มีความต่อเนื่องและเป็นเนื้อเดียวกันโดยตลอด หลังจากนั้นหากยังมีน้ำแทรกซึมเข้าสู่ระบบเพิ่มขึ้นอีก ความหนืดของระบบจะเริ่มลดลง¹²

ผลิตภัณฑ์สารยึดฟันเทียมที่มีความหนืดสูงอาจจะเป็นปัญหาต่อการใช้ อาทิ เช่น การบีบออกจากการหลอด การไหลแพร่ของสารยึดขณะกดฟันเทียมให้เข้าทั่วทั้งชั้นจะลดเดียวการที่สารยึดฟันเทียมสามารถไหลแพร่ได้ลดลงจะระยะเวลาใช้งานเมื่อได้รับแรงกดจะช่วยให้มีสารยึดในปริมาณที่เหมาะสมอยู่ระหว่างฟันฟันเทียมกับเนื้อเยื่อเหนือ^{10,13} โดยสารยึดจะค่อย ๆ ไหลแพร่ออกจากบริเวณที่มีแรงกดสูงไปสู่บริเวณที่มีแรงกดต่ำและมีสารยึดบางส่วนจะไหลออกในบริเวณขอบฟันเทียม ดังนั้นมีเครื่องประยุกต์ที่สามารถใช้ในการทดสอบการยึดติดในบางบริเวณที่มากเกินไป¹⁰

ในการใช้สารยึดฟันเทียมชนิดผง เพื่อให้สารยึดกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอและเป็นฟิล์มบาง ๆ ควรทა่ฐานฟันเทียมให้เปียกน้ำก่อนแล้วค่อยโรยลงสารยึดลงไป เขย่าผงสารยึดบางส่วนออก

จึงค่อนำใส่เข้าปาก^{10,13} การใช้สารยึดพันเทียมชนิดเพสท์ควรแต้มสารยึดเป็นจุดเล็ก ๆ ให้ทั่วฐานฟันเทียม¹³ หรือใช้อุปกรณ์ช่วยเกลี่ยสารยึดให้กระจายโดยทั่วและบางที่สุดก่อนนำใส่เข้าปาก¹⁰

ผงไม่ได้เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของเภสัชดำรับแต่ยังเป็นสารเริ่มต้นสำหรับการเตรียมเภสัชดำรับรูปแบบอื่นอีกด้วยผงสารยึดเป็นอนุภาคละเอียดที่ได้มาจากกระบวนการ โดยขนาดอนุภาคของผงจะอยู่ในช่วง 0.1-10,000 ไมครอน สมบัติของผงจะสัมพันธ์กับขนาดและพื้นที่ผิวของอนุภาค ผงขนาดเล็กจะมีพื้นผิวสัมผัสมากทำให้สามารถเกิดปฏิกิริยาอย่างรวดเร็ว กับสิ่งที่มาสัมผัส¹⁴ โดยสารยึดชนิดผงจะเริ่มไหลแพร่ตั้งแต่เมื่อสารยึดได้ดูดซับน้ำและพองตัวออกบ้างบางส่วน

เพสท์เป็นยาชี้แจ้ง (ointment) ชนิดขั้นเบื้อง ไม่ไหลแพร่ที่อุดหนูมิจางากย จึงคงอยู่ในบริเวณที่หามาไม่ไหลไปที่อื่น เพสท์รูปแบบอื่น ๆ โดยทั่วไปจะประกอบด้วยของแข็งประมาณร้อยละ 20¹⁴ แต่สำหรับสารยึดชนิดเพสท์จะมีของแข็งอยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 40-60¹

เจลเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของเภสัชดำรับที่ใช้สำหรับทางภายนอก มีลักษณะเป็นสารกึ่งแข็ง ประกอบด้วยร่างแหอนุภาคสารอินทรีย์ขนาดเล็กที่แขวนโดยอยู่ในของเหลวหรือน้ำ หรืออาจจะเป็นไมเลกุลสารอินทรีย์ขนาดใหญ่ที่เกี่ยวพันกันและแขวนโดยอยู่ในของเหลวหรือน้ำ โดยของเหลวจะถูกกักไว้ภายในร่างแท้ที่เกิดขึ้น เจลจะมีสมบัติคงความชื้นให้แก่ผิวหนังและให้การหล่อลื่น อย่างไรก็ตาม สมบัติทางกายภาพของเจลจะมีความแตกต่างกันไปตามชนิดและปริมาณสารที่ก่อรูปเป็นร่างแหรวมทั้งความแข็งแรงและจำนวน ของการเชื่อมโยงข้าม^{14,15} เจลจะมีสมบัติที่ดี คือ สามารถเตรียมให้มีความหนืดในช่วงกว้าง มีการไหลแพร่ มีการคงตัวดี จึงน่าจะเหมาะสมสำหรับเตรียมเป็นสารยึดฟันเทียม

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมบัติการไหลแพร่ภายใต้แรงกดของเจลจำนวน 24 สูตร โดยสูตรเจลทั้งหมดนี้เป็นสูตรที่ทดสอบแล้วว่ามีแรงยึดติดสูงกว่าหรืออย่างน้อยก็ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับฟิตติเดนท์ (Fitty dent) หรือโพลิเดนท์ (Polident)

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุ

เจล 24 สูตร ที่ใช้ในการทดสอบเตรียมขึ้นจากสารก่อเจลจำนวน 7 ชนิด คือ ผงบุกหรือคอนจัก (konjak: K) กัมทราคาเคนท์ (gum tragacanth: GT) กัวกัม (guar gum: GG) คาร์บอคิเมทิลเซลลูโลส (carboxymethyl cellulose: C) ไฮดรอกซีเอทิลเซลลูโลส (hydroxyethyl cellulose: H) ไฮดรอกซิโพริลเมทิลเซลลูโลส (hydroxypropyl cellulose: HPC) ไฮดรอกซิโพริลเมทิลเซลลูโลส (hydroxypropyl cellulose: HPC)

Imethyl cellulose: HP) และคาร์บอพอล (carbopol: CP) โดยผสมสารก่อเจลกับน้ำกลั่นด้วยปริมาณตามแสดงในตารางที่ 1 แล้วนำมาทำให้ปราศจากเชื้อด้วยใช้มั่นคงอัดไอน้ำ สำหรับคาร์บอพอลได้ปรับสภาพให้เป็นกลางด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide: NaOH) ก่อนการทำให้ปราศจากเชื้อ สำหรับสารยีดฟัน-เทียมทางการค้าชนิดเพสท์ที่ใช้สำหรับการเบรียบเทียบ คือ พิตติเดนท์ (Fittydent international, Australia) และโพลิเดนท์ (Block drug company, Ireland)

ทดสอบการไหลแผ่น

การทดสอบการไหลแผ่นใช้วิธีบันทึกภาพพื้นที่การไหลแผ่นของสารยีดเมื่อถูกกดทับด้วยน้ำหนัก 1 กิโลกรัม และใช้โปรแกรมประมวลผลภาพ (Image Pro Plus 4.5) สำหรับคำนวณพื้นที่การไหลแผ่นของสารยีดซึ่งทดสอบประกอบด้วยโต๊ะกระจกตัดแสงที่ติดແเกบแสดงมาตรฐาน (scale bar) และติดตั้งกล้องบันทึกภาพดิจิทัลไว้ด้านใต้ วิธีการทดสอบ คือ วางกระดาษตัดแสง (ขนาด 6x6 นิ้ว) ลงบนโต๊ะ จากนั้นฉีดสารยีดปริมาณตรี 2 มิลลิลิตร ลงตรงกลางแผ่นกระจก แล้วปิดทับด้วยแผ่นอะคริลิกใส ตามด้วยตั้มน้ำหนัก 1

ตารางที่ 1 พื้นที่การไหลแผ่นของวัสดุ (ตารางมิลลิเมตร) ณ เวลา 30 วินาที, 1, 3 และ 5 นาที

Table 1 The flow area of materials (square millimeter) at 30 seconds, 1, 3 and 5 minutes

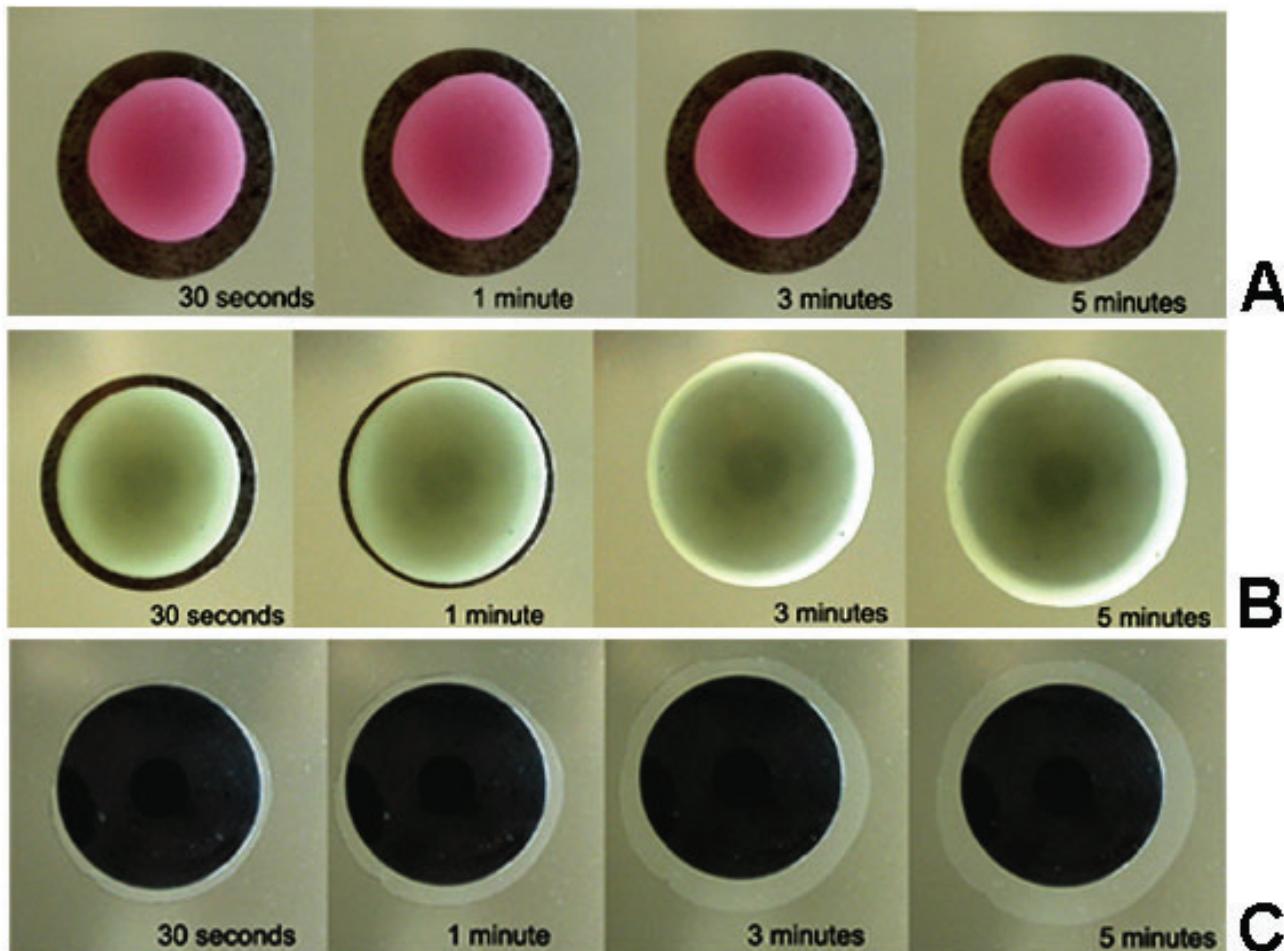
Type	Concentration (g/ml)	30 seconds	1 minute	3 minutes	5 minutes
K1	2.5	4,727±154	5,364±166	6,503±210	7,147±243
K2	3.0	4,046 ±183	4,533±190	5,572±211	6,082±264
H1	3.5	3,821±124	4,269±189	5,065±277	5,770±202
HP3	4.5	3,517±85	4,037±63	5,059±92	5,649±62
H2	4.0	3,736±205	4,085±150	5,004±245	5,600±247
H3	4.5	3,315±81	3,762±150	4,547±145	4,958±151
HP4	5.0	3,125±98	3,547±115	4,398±138	4,904±157
K3	3.5	3,350±163	3,751±182	4,483±194	4,846±169
C1	4.0	3,270±65	3,581±379	4,342±103	4,733±103
K4	4.0	3,153±164	3,548±182	4,166±255	4,445±239
GG3	5.0	3,005±72	3,297±84	3,836±77	4,142±103
H4	5.0	2,760±100	3,118±148	3,736±165	4,096±172
GG4	5.5	3,038±124	3,321±145	3,826±225	4,070±248
C2	4.5	2,875±84	3,187±65	3,684±63	3,961±85
C3	5.0	2,592±120	2,848±123	3,259±129	3,444±121
C4	5.5	2,405±81	2,628±71	3,039±97	3,269±88
C5	6.0	2,246±99	2,442±108	2,821±119 ^b	3,025±111 ^b
GT1	12.0	2,200±68	2,360±166	2,664±102 ^b	2,827±105 ^b
GT2	13.0	2,087±49 ^b	2,239±42 ^b	2,538±84 ^b	2,690±56 ^b
CP3	2.5	2,423±45	2,528±40	2,624±54 ^b	2,678±69 ^b
GT3	14	2,009±55 ^b	2,166±61 ^b	2,450±50 ^b	2,587±45 ^b
CP4	3.5	2,270±49	2,380±76	2,436±58 ^b	2,490±49 ^b
CP5	4.5	2,091±37	2,132±39 ^b	2,178±38 ^a	2,217±42 ^a
GT4	15	1,558±23 ^a	1,659±27 ^a	1,841±30 ^a	1,949±31 ^a
Fitty dent	-	1,877±157	2,140±153	2,687±185	2,813±193
Polident	-	1,439±58	1,471±63	1,496±78	1,511±78

^a Significantly lower than Fitty dent when measure at the same time period ($p < .05$)

^b Not significantly differences from Fitty dent when measure at the same time period ($p > .05$)

กิโลกรัม บันทึกภาพการไหลแผ่ของวัสดุจากด้านใต้ที่เวลา 30 วินาที 1, 3 และ 5 นาที (รูปที่ 1) ทดสอบสูตรละ 10 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามปัจจัยชนิดสารยึด ณ เวลาต่าง ๆ ด้วยการวิ-

เคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way analysis of variance: ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มด้วยวิธี Tamhane (Tamhane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha=0.05$)

รูปที่ 1 การไหลแผ่ของสารยึดฟันที่ยกน้ำหนัก 1 กิโลกรัม ที่เวลา 30 วินาที 1 นาที 3 นาที และ 5 นาที A) พอลิเดนท์ B) ฟิตติเดนท์ C) เ洁

Fig. 1 The flow of denture adhesive under 1 kg weight at the 30 seconds, 1 minute, 3 minutes and 5 minutes A) Polident B) Fitty dent C) Gel

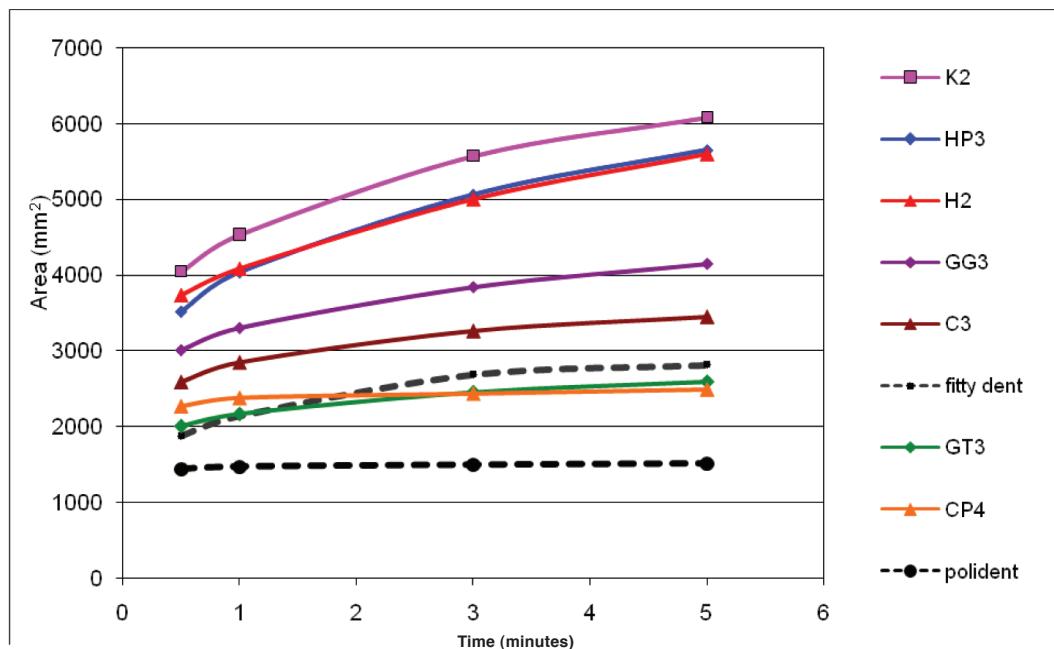
ผล

จากการศึกษาพบว่าเจลแต่ละสูตรและสารยึดฟันเทียม ทางการค้า (ฟิตติเดนท์และพอลิเดนท์) มีพื้นที่การไหลแผ่ดังแสดงในตารางที่ 1 และรูปที่ 2 เมื่อพิจารณาที่สารยึดฟันเทียมทางการค้า พบร่วมกับฟิตติเดนท์และพอลิเดนท์ มีรูปแบบการไหลแผ่ที่แตกต่างกัน โดยพอลิเดนท์มีพื้นที่การไหลแผ่เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

ตลอดระยะเวลาศึกษา ขณะที่ฟิตติเดนท์มีการไหลแผ่ในช่วงจาก 30 วินาที ถึง 3 นาที ค่อนข้างมาก และเมื่อเข้าสู่นาทีที่ 5 การไหลแผ่เพิ่มขึ้นค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบ ณ จุดเวลาต่าง ๆ พบร่วมกับฟิตติเดนท์มีพื้นที่การไหลแผ่สูงกว่าพอลิเดนท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาการไหลแผ่ของเจล พบร่วมกับสารก่อเจลแต่ละชนิดมีการไหลแผ่ลดลงเมื่อความเข้มข้นของสารก่อเจลเพิ่มขึ้น โดยเจลส่วนใหญ่มีพื้นที่การไหลแผ่ที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอด

ระยะเวลาศึกษา ยกเว้นเจลคาร์บอพอลที่มีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างน้อย (รูปที่ 2) เมื่อเปรียบเทียบกับพอลิเดนท์ พบร้าเจลทุกสูตรมีพื้นที่การให้ผลแพร่มากกว่าพอลิเดนท์อย่างมีนัยสำคัญ จากข้อมูลแสดงในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ในบรรดาสารกรกเจลทั้ง 7 ชนิด เจลกัมทรา加แคนธ์มีการให้ผลแพร่ต่ำ โดยพบว่าทุกช่วงเวลาศึกษา GT4 มีพื้นที่การให้ผลแพร่ที่น้อยกว่าพิตติเดนท์อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ GT2 และ 3 มีพื้นที่การให้ผลแพร่ที่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพิตติเดนท์ สำหรับเจลจากสารกรกเจลชนิดอื่น ๆ นั้นพบว่า

โดยส่วนใหญ่มีพื้นที่การให้ผลแพร่มากกว่าพิตติเดนท์อย่างมีนัยสำคัญ
ยกเว้นเจลคาร์บอพอล (CP5) ที่พบว่า ณ เวลา 1 นาที มีพื้นที่การ
ให้ผลแพร่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับพิตติเดนท์ และหลังจาก
นั้นพื้นที่การให้ผลแพร่มีค่าน้อยกว่าพิตติเดนท์อย่างมีนัยสำคัญ
สำหรับที่เวลา 3 และ 5 นาทีนั้น ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญของพื้นที่ให้ผลแพระระหว่างพิตติเดนท์กับเจลกัมตราการเคนท์
(GT1, 2 และ 3) คาร์บอพอล (CP3 และ 4) และคาร์บอกรีเมทิล-
เชลลูโลส (C5)

รูปที่ 2 การให้ผลແຜ່ຂອງສາຍົດຝັນເທື່ອມ

Fig. 2 The flow of denture adhesives

บทวิจารณ์

การให้หลักสูตรเป็นสมบัติที่มีผลต่อประสิทธิภาพการใช้สารยึดฟันเทียม สารยึดที่มีการให้หลักสูตรเดียวกันจะอยู่ในช่วงที่ต้องใช้เวลาและคงเหลือไว้สุดในปริมาณที่เหมาะสมอยู่ระหว่างสูงที่สุดฟันที่ยืนกับเนื้อเยื่อสารยึดที่มีการให้หลักสูตรเดียวกันจะมีการคั้งของวัสดุอยู่เป็นบริเวณ ๆ และชั้นของสารยึดมีความหนาซึ่งทำให้มีติดแนวนิดเดียวของการสบพันเพิ่มสูงขึ้น และอาจทำให้ความล้มเหลวของ การสบพันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

การศึกษานี้ได้พยายามจำลองสถานการณ์การให้ผลแห่งของสารยีดเมื่อถูกกดด้วยน้ำหนัก 1 กิโลกรัม โดยใช้แผ่นกระดาษตัด-แสงและแผ่นอะคริลิกใส่เป็นป้ายที่หับการทดสอบเพื่อให้สามารถติดตามและบันทึกภาพพื้นที่กราฟให้เหลืออยู่ในรูปแบบเดิม แต่เนื่องจากเนื้อเยื่อที่รองรับพื้นที่ยามมีลักษณะเป็นเนินเป็นแอ่งทั้งยังมีความยืดหยุ่นของส่วนที่เป็นเนื้อเยื่อ ขณะที่แผ่นกระดาษและแผ่นอะคริลิกมีพื้นผิวที่เรียบและอยู่ในระนาบเดียว การให้ผลแห่งของสัมสุดในสถานการณ์การศึกษานี้จึงไม่ได้จำลองสิ่งที่เกิดขึ้นในสภาพจริง แต่ในประดิษฐ์ของการเบรียบเทียบสมบัติการให้ผลแห่ง

ของวัสดุในเบื้องต้นเพื่อการศึกษาแล้ว วิธีการนี้เป็นวิธีที่ง่ายสะดวก และรวดเร็ว สำหรับทดสอบและติดตามพฤติกรรมของสารยึดฟัน-เทียมได้อย่างดี

การให้หล่ำของสารยึดฟันเทียมควรเกิดได้ดีในช่วงแรกที่ใส่ เพื่อให้วัสดุให้หล่ำออกไปเป็นพิล์มบาง ๆ และครอบคลุมทั่วพื้นที่ เรียวที่สุดเพื่อให้เกิดการยึดเกาะทันทีพิตติเดนท์เป็นสารยึดฟันเทียม ที่มีการให้หล่ำแพร่สูงในช่วง 3 นาทีแรก จากนั้นจะเริ่มน้อยลง ขณะที่ พอลิเดนท์มีการให้หล่ำเพื่อต่อ กว่าจะมีค่าค่อนข้างคงที่ตลอด ระยะเวลาทดสอบ ความแตกต่างนี้จะเนื่องมาจากความหนืด และสมบัติการให้หล่ำของสูตรโดยสาเหตุที่พิตติเดนท์มีการให้หล่ำ ที่ดีกว่านั้นเมื่อพิจารณาจากส่วนประกอบ จะเห็นได้ว่าพิตติเดนท์มี ส่วนประกอบที่ทำหน้าที่เป็นสารยึด คือ ผงโซเดียมคาร์บอซิเมทิล- เชลลูโลส (Na-CMC) และสารละลายน้ำในลักษณะ PVA_c ขณะที่พอลิเดนท์มีผงคาร์บอซิเมทิลเชลลูโลส และผงเกลือโซเดียม- แคลเซียมของพอลิเมอร์ร่วมกันที่ไวนิลออกไซด์เทอร์และกรดมาเลิก [Poly (methylvinylether/maleic acid) sodium-calcium mixed partial salt] การที่พิตติเดนท์มีส่วนประกอบที่ทำหน้าที่ให้การยึดติดอยู่ในรูป สารละลายน้ำทำให้สูตรมีความขั้นต่ำซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความ หนืดและการให้หล่ำ

เจลส่วนใหญ่มีการให้หล่ำสูงกว่าเพสท์ เมื่อจากเจลประกอบ ด้วยร่างแพพอลิเมอร์ที่แขวนอยู่ในน้ำ ขณะที่เพสท์เป็นผงที่ กระจายตัวอยู่ในน้ำมันการที่เจลแต่ละชนิดมีการให้หล่ำเพื่อแตกต่าง กันน่าจะเนื่องมาจากความแตกต่างทางโครงสร้างของสารก่อเจล และความแข็งแรงของโครงสร้างเจลที่เกิดขึ้น¹⁵ กัมทรากาเคนท์ คาร์- บอซิเมทิลเชลลูโลส และคาร์บอพอล เป็นสารก่อเจลที่มีหมู พังก์ขันเป็นกรดคาร์บอซิลิก¹⁶⁻²⁰ เจลจึงมีโครงสร้างที่แข็งแรงกว่า ค่อนขัก กวักม ไฮดรอกซีเอทิลเชลลูโลส และไฮดรอกซีพรอพิล เมทิลเชลลูโลส ที่เป็นสารก่อเจลกลุ่มนอนไอกอนิก^{18,21-23} ซึ่งแสดง ให้เห็นจากพื้นที่การให้หล่ำที่น้อยกว่า

คาร์บอพอลเป็นสารสังเคราะห์จากการลดพอลิอะคริลิกจึงมี สภาพมีขั้ว (polarity) สูงซึ่งทำให้มีแรงดึงดูดระหว่างสายโซ่ที่สูง โครง สร้างเจลจึงมีความแข็งแรงและแน่นหนามากกว่าชนิดอื่น^{16,24} จึงมี การให้หล่ำต่ำและมีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่การให้หล่ำตามเวลา ค่อนข้างน้อย

ตามปกติแล้วฟันเทียมไม่ได้รับแรงตลอดระยะเวลาที่ใส่ แต่ แรงกระทำต่อฟันเทียมจะมีเป็นช่วง ๆ ในขณะเดียวและกลืน โดย วันหนึ่งจะใช้เวลาสำหรับการเคี้ยวอาหารประมาณ 30 นาที²⁵ เพื่อ ให้สารยึดฟันเทียมคงอยู่ภายใต้ฐานฟันเทียมตลอดช่วงระยะเวลา ใช้งานสารยึดฟันเทียมควรมีสมบัติทิกโลปิก (thixotropic) ซึ่ง วัสดุที่มีสมบัติทิกโลปิกเมื่อได้รับแรงเดินเขื่อนคงที่เมื่อเวลา ผ่านไปจะมีความหนืดที่ลดลงแต่เมื่อหยุดให้แรงเดินเขื่อนความ หนืดของวัสดุจะค่อย ๆ คืนกลับเป็นลำดับ^{19,24} ช่วงที่ฟันเทียมไม่ได้ รับแรงจึงเป็นช่วงเวลาพักสำหรับให้ความหนืดกลับคืนมาเมื่อค่าไกล์- เดียงกับตอนเริ่มต้นเจลที่มีสมบัตินี้ คือ คาร์บอซิเมทิลเชลลูโลส¹⁹ และกัวกัม²²

การให้หล่ำเป็นสมบัติที่ต้องพิจารณาสำหรับการเป็นสารยึด- ฟันเทียมที่ดีนี้ องจากผู้ใช้ฟันเทียมทั้งปากมากเป็นผู้สูงอายุ ซึ่งแต่ ละคนมีเหงือกที่มีคุณภาพแตกต่างกันไปที่เป็นผลจากระยะเวลาการ ศูนย์เสียฟัน ประสบการณ์การใช้ฟันเทียมรวมทั้งสภาพทางกาย และการมีโรคภัยไข้เจ็บ ด้วยความยึดหยุ่นของเนื้อเยื่อเหงือก การ ถูกกดโดยสารยึดฟันเทียมจึงเกิดขึ้นได้โดยเฉพาะเมื่อใช้สารยึดที่มี ความหนืดสูงและมีการให้หล่ำเพื่อต่ำ แม้ว่าเหงือกจะสามารถคืนตัว กลับสู่สภาวะปกติได้เมื่อแรงนั้นถูกปลดปล่อยออกไป แต่การคืน- ตัวของเนื้อเยื่อเหงือกในผู้สูงอายุเกิดได้ช้ากว่าคนในวัยหนุ่มสาว การผิดรูปจากแรงกดจึงคงอยู่นานกว่า²⁶ การเลือกใช้สารยึดจำเป็น จะต้องพิจารณาถึงความแตกต่างนี้ด้วย ประดิษฐ์สำคัญสำหรับเจล คือการที่เจลมีการให้หล่ำเพื่อได้ดีจึงอาจจะเหมาะสมสำหรับผู้ที่กำลังฝึก ใช้ฟันเทียมระยะแรก ที่ต้องการให้ฟันเทียมยึดเกาะกับเหงือกใน ทันทีที่เข้าปาก ต่อเมื่อใช้ไปนานเข้าเจลเริ่มไม่ออกนกอกฟันเทียม การยึดติดลดลงและช่วยให้ผู้ป่วยสามารถฝึกใช้ฟันเทียมได้มากขึ้น

บทสรุป

ภายใต้ข้อจำกัดของการศึกษานี้ สามารถสรุปได้ว่าเจลเป็น รูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการผลิตเป็นการยึดฟันเทียมเนื่องจาก มีสมบัติการให้หล่ำที่ดีมากเมื่อเปรียบเทียบกับการยึดฟันเทียมทาง การค้านิดเพื่อ

เอกสารอ้างอิง

1. toryod.com [homepage on the Internet] หน่วยสร้างสำนักและพัฒนาประยุกษาจักษุศาสตร์เพื่อการวิจัยและพัฒนา สถาบัน [up-dated 2008 June 13; cited 2008 June 13]. Available from: <http://www.toryod.com/>.
2. Zhao K, Cheng X, Chao Y, Li Z, Han G. Laboratory evaluation of a new denture adhesive. *Dent Mater* 2004;20:419-24.
3. Psillakis JJ, Wright RF, Grbic JT, Lamster IB. In practice evaluation of denture adhesive using a gnathometer. *J Prosthodont* 2004;13:244-50.
4. Panagiotouni E, Pissiotis A, Kapari D, Kaloyannides A. Retentive ability of various denture adhesive materials: An in vitro study. *J Prosthet Dent* 1995;73:578-85.
5. Ow RKK, Bearn EM. A method of studying the effect of adhesives on denture retention. *J Prosthet Dent* 1983;50: 332-7.
6. Skinner EW, Campbell RL, Chung P. A clinical study of the forces required to dislodge maxillary denture base of various designs. *J Am Dent Assoc* 1953;47:671-80.
7. Swartz ML, Norman RD, Phillips RW. A method for measuring retention of denture adherent: an *in vivo* study. *J Prosthet Dent* 1967;17:456-63.
8. Tarbet WJ, Boone M, Schmidt NF. Effect of a denture adhesive on complete denture dislodgement during mastication. *J Prosthet Dent* 1980;44:374-8.
9. Tarbet WJ, Silverman G, Schmidt NF. Maximum incisal biting force in denture wearers as influenced by adequacy of denture-bearing tissues and the use of an adhesive. *J Dent Res* 1981;60:115-9.
10. Kodkeaw P, Pleumsamran N, Thamrongananskul N, Thunyakitpisal P, Phankosol P. Denture adhesive. *J Dent Assoc Thai* 2007;57:161-79.
11. International Organization for standardization. ISO/CD 10873 Dentistry-Denture adhesives. Geneva: ISO/TC 106/SC 7 148; 2007.
12. Ellis B, Al-Nakash S. The composition and rheology of denture adhesives. *J Dent* 1980;8:109-18.
13. Shay K. The retention of complete dentures. In: Zarb G, Bolender C, editors. Prosthodontic treatment for edentulous patients; Complete dentures and implant-supported prostheses. 12th ed. St Louis: Mosby; 2004. p. 437-48.
14. Loyd V, Allen J. The art, science, and technology of pharmaceutical compounding. 2 ed. USA: The American Pharmaceutical Association; 2002.
15. Dumitriu S, Vidal PF, Chronet E. Hydrogels based on polysaccharides. In: Dumitriu S, editor. Polysaccharides in medicinal application. USA: Marcel Dekker, Inc; 1996. p. 125-241.
16. McGinity JW, Harris MR, Patel K, Davis SS. Carbomer. In: Handbook of pharmaceutical excipients. USA: American Pharmaceutical Association and The Pharmaceutical Society of Great Britain; 1983. p. 41-2.
17. กล้านรงค์ ศรีรอด และ เกื้อกูล ปิยะจอมข้าม. เทคนิคโนโลยีของแป้ง พิมพ์ครั้งที่สาม กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2546
18. นิริยา รัตนาบุนนท์. เคมีอาหาร. พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอดี้ยนส์; 2545
19. Sodium carboxymethyl cellulose. [pdf file on the Internet] Hercules, Inc. [cited 2004 Oct 8] Available from: <http://www.herc.com/>.
20. Fairbrother JE, Hollingsbee DA, Weller PJ. Carboxymethylcellulose sodium. In: Wade A, Weller PJ, editors. Handbook of pharmaceutical excipients. 2nd ed. Great Britain: Alden Multimedia; 1994. p. 78-81.
21. Hydroxyethylcellulose. [pdf file on the Internet] Hercules, Inc. [cited 2004 Oct 8] Available from: <http://www.herc.com/>.
22. lsbu.ac.uk [homepage on the Internet] Martin Chaplin; London South Bank University.[up-dated 2007 July 17; cited 2007 Nov 8]. Available from: <http://www.lsbu.ac.uk/>.
23. Harwood RL, Johnson JL. Hydroxyethyl cellulose. In: Wade A, Weller PJ, editors. Handbook of pharmaceutical excipients. 2nd ed. Great Britain: Alden Multimedia; 1994. p. 219-22.
24. Pharmaceutical bulletins. [pdf file on the Internet] Noveon, Inc. [cited 2004 Nov 11] Available from: www.pharma.noveonic.com/.
25. Zarb GA. Biomechanics of the edentulous state. In: Zarb GA, Bolender CL, editors. Prosthodontic treatment for edentulous patients; Complete dentures and implant-supported prostheses. St Louis: Mosby; 2004. p.10.
26. Zarb GA, Ross Bryant S. Preprosthetic surgery: improving the patient's denture-bearing areas and ridge relations. In: Zarb GA, Bolender CL, editors. Prosthodontic treatment for edentulous patients; Complete dentures and implant-supported prostheses. St Louis: Mosby; 2004. p. 100-102.

Original Article

Denture Adhesives: The Flow under Loading

Panarat Kodkeaw

Assistant professor
Department of Prosthodontics
Faculty of Dentistry, Chiang Mai University

Siriporn Rujiravanich

Dentist
Private Clinic

Piyawat Phankosol

Associate professor
Department of Prosthodontics
Faculty of Dentistry,
Chulalongkorn University

Chairat Wiwatwarrapan

Associate professor
Department of Prosthodontics
Faculty of Dentistry,
Chulalongkorn University

Correspondence to:

Associate professor Dr.Piyawat Phankosol
Department of Prosthodontics
Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University
Henry-Dunant Rd., Patumwan
Bangkok 10330
Tel.: 02-2188533
Fax: 02-2188534
E-mail: piyawat.p@hotmail.com

Abstract

Flow under loading is an important property of denture adhesive. The adhesive with good flow should provide a thin layer of material to adhere the denture together with gum. The objective was to study the flow property of 24 formulated gels comparing to 2 commercial denture adhesive pastes (Polident and Fitty dent). The testing was performed by applying the adhesive on the non-reflection glass sheet then covered with clear acrylic plate and compressed with 1 kilogram weight. The picture of the flow was recorded from the underneath using digital camera at 30 seconds, 1, 3 and 5 minutes. The area of material flow was calculated using photo analyzing program (Image Pro Plus 4.5). The data were analyzed using one way analysis of variance (ANOVA) and multiple comparison ($\alpha = 0.05$). The result showed that the flow areas of all formulated gels were higher than that of Polident significantly in all period of time. When compared with Fitty dent at 5 minutes, the flow areas of 6 formulated gels were not significantly different from that of Fitty dent; gum tragacanth gel (GT1, 2 and 3) carbopol gel (CP3 and 4) and carboxymethyl cellulose gel (C5). Furthermore, the flow areas of gum tragacanth gel (GT4) and carbopol gel (CP5) were lower than that of Fitty dent significantly. It was concluded that gel was an interesting form of denture adhesive because of its very good flow property.

Key words: denture adhesives; flow; gel